

6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia prawa do przeprowadzenia zgodnego z prawem, rzetelnego i przewidywalnego postępowania w sprawie oceny.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasad dotyczących ciężaru dowodu.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2018 r. – Wendel i in. / Komisja

(Sprawa T-124/18)

(2018/C 152/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold, Niemcy), Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (przedstawiciele: A. Willems, S. De Knop and C. Zimmermann, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2017 L 319, s. 30); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym, w braku ważnej podstawy prawnej rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232⁽¹⁾ narusza zasadę przyznania wyrażoną w art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE, a w każdym razie zasadę równowagi instytucjonalnej ustanowioną w art. 13 ust. 2 TUE.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym w braku przyjęcia środków zapewniających wykonanie wyroku w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, C&J Clark International, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 266 TFUE.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym nakładając cło antydumpingowe na przywóz obuwia „który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006⁽²⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1294/2009⁽³⁾”, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 1 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036⁽⁴⁾, oraz zasadę pewności prawa (niedziałania prawa wstecz).
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym poprzez nałożenie cła antydumpingowego bez przeprowadzenia ponownej oceny interesu Unii, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 21 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036; w każdym razie stwierdzenie, że nałożenie cła antydumpingowego leżało w interesie Unii stanowiło oczywisty błąd w ocenie.

5. Zarzut piąty, zgodnie z którym poprzez przyjęcie aktu wykraczającego poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celu rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 4 TUE.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2017 L 319, s. 30).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. 2006 L 275, s.1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. 2009 L 352, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – GranoSalus / Komisja

(Sprawa T-125/18)

(2018/C 152/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Associazione Nazionale Granosalus – Liberi – Cerealicoltori & Consumatori (Foggia, Włochy) (przedstawiciel: G. Dalfino, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2324 z dnia 12 grudnia 2017 r., opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 15 grudnia 2017 r., w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej glifosat, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 168, 169 i 191 TFUE w związku z art. 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, rozporządzenia (WE) 2009/1107, rozporządzenia (UE) 2016/429 i rozporządzenia UE 2013/1305 zmienionego rozporządzeniem UE 2017/2393, dyrektywy 98/83/WE i dyrektywy UE 2015/1787; naruszenia zasady ostrożności, zasady proporcjonalności, zasady racjonalności, zasady dobrej administracji oraz zasady uczciwości i przejrzystości w administracji; nadużycia uprawnień poprzez przeinaczenie okoliczności faktycznych, niewystarczające i pozorne postępowanie dowodowe i uzasadnienie; oczywistego braku logiki, fałszywego założenia i niewłaściwego zastosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2324.

Na poparcie tego zarzutu strona skarżąca podnosi:

- niezgodność rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2324 z zasadami i środkami ochrony ustanowionymi przez rozporządzenie (WE) nr 2009/1107 dla ochrony ludzkiego zdrowia, konsumentów, zwierząt i środowiska.;